

Vraag:

Weet u misschien wat een 'wateroffer' is? Alvast bedankt voor de moeite.

Antwoord:

Heel hartelijk bedankt voor uw mailtje met de vraag of ik u kan uitleggen wat een 'wateroffer' is. Wel, het wateroffer was vroeger toen de tempel in Jeruzalem er nog stond, de afsluiting van het Loofhuttenfeest. Dit feest, dat wij in het Hebreeuws Sukot noemen, wordt gevierd van 15 tot 21 Tishri, dat is de zevende maand van de Joodse religieuze kalender (september/oktober). Sukot is ook een waterfeest en maakt ons bewust van de ware Bron van Levend Water: Yeshua [Jezus]! Met name op de zevende dag van het feest, waarop de Lulav 7 keer onder het zingen van Hoshana (G'd help ons!) om de verhoging in het midden van de synagoge wordt gedragen. Op deze dag, die vanwege de zeven omgangen rond de Bima (kansel) Hoshana Raba heet, bidt men of er spoedig regen mag komen, want door de lange zomer is het land geheel verdroogd. Deze situatie speelt vooral in Israël. Daarom bidden alle gelovige Joden om regen voor het komende seizoen. Wij mogen dit ook geestelijk zien, want reeds sinds de profeten speelt de Eeuwige in op de geestelijke betekenis van droogte: "O alle dorstigen, kom tot de wateren" - "Dan zult gij met vreugde water scheppen uit de bronnen des heils" (Yeshayahu - Jesaja 55:1 en 12:3), - "Ik zal de dorstige geven uit de bron van het water des levens om niet" - "En wie dorst heeft, come, en wie wil, neme het water des levens om niet." (Chizayon [Openbaring] 21:6 en 22:17). De Eeuwige heeft het hier dus niet over 'gewoon' water, maar over het gezegende water uit de bronnen des Heils: Mayim b'sason mima'ainei haYeshu'a! Het woord 'Heil' is in het Hebreeuws Yeshu'a en wijst naar de naam van onze Heiland, die ons opriep om tot Hem te komen, als wij dorst hebben! Sukot is dus de tijd, waarin Israël haShem bidt en smeekt om hemelwater voor de oogst, maar ook voor de ziel: "Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U, o G'd!" (Tehilim [Psalmen] 42:2). Een speciaal wateroffer werd eeuwenlang vanaf de bron Siloam door de Waterpoort de stad Jeruzalem binnengedragen als offer om van de Eeuwige regen af te smeken. Hoshana Raba is een dag om je bewust te zijn, of te worden, van je dorst, letterlijk, maar ook geestelijk. Zowel TeNaCH (Oude Testament) alsook B'rit haChadasha (Nieuwe Testament) verbinden water met Ruach haQodesh (de Heilige Geest): "Want Ik zal water gieten op het dorstige en beken op het droge; Ik zal Mijn Geest uitgieten op uw nakroost en Mijn zegen op uw nakomelingen" (Yeshayahu [Jesaja] 44:3). Op deze zevende dag maakt men dus in de synagoge tijdens de dienst met de Lulav (feestbundel) in de hand zeven Haqafot (rondgangen) rond de Bima (verhoging met Tora-lessenaar), waarop zeven Tora-rollen liggen uitgespreid. Daarbij worden dan liederen gezongen, o.a. Hoshana, eigenlijk Ana Adonai Hoshia na (och Eeuwige, geef toch hulp!) uit psalm 118:25 (Sidur pagina 251). Hoshana Raba wordt ook het Water-schepfeest genoemd, want het legt een verband naar de Tora, dat als levend water wordt gezien. Uit de Siloam-vijver werd water geschept in gouden vaten, die op het altaar van het Beit-haMiq'dash (de Tempel) werden gebracht, waar ze werden leeggegoten in een zilveren bassin. Door een opening in de bodem van het bassin vloeide het water in een holte binnen de altaarwanden, die leidde naar de ondergrondse fundamenten van de Tempel. Dit ritueel vond plaats onder begeleiding van muziek en feestviering van ongekende proporties. Want er staat geschreven: "...putten zij water en goten het uit voor het aangezicht van de Eeuwige." (Sh'mu'el alef [1 Samuël] 7:6) en "Stort uw hart uit als water voor het aangezicht van haShem" (Eicha - Klaagliederen 2:19). Het Waterschepfeest was een feest voor alle volken en in dit licht moeten wij ook de uitspraken van Yeshua tijdens het Loofhuttenfeest zien: "Nu was het feest der Joden, Loofhutten, nabij." (Yochanan - Johannes 7:2). "Doch toen het feest reeds op de helft was, ging Yeshua op naar de Tempel en leerde. De Joden dan verbaasden zich en zeiden: Hoe is deze zo geleerd zonder onderricht te hebben ontvangen? Yeshua antwoordde hun en zeide: Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, die Mij gezonden heeft; indien iemand Diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van G'd komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek. Wie uit zichzelf spreekt, zoekt zijn eigen eer, maar wie de eer zoekt van zijn zender, die is waar en er is geen onrecht in hem. (vers 14-18). "En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Yeshua en riep, zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij come tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Yeshua nog niet verheerlijkt was." (vers 37-39). Een oproep die na 2000 jaar nog even actueel is als op het moment dat Yeshua deze woorden sprak. Uit latere Joodse geschriften is bekend dat tijdens het Loofhuttenfeest een priester zeven dagen lang een kan water uit de Siloam-vijver schepte. Hij goot die uit in een schaal die op het brandofferaltair stond. Als die plechtigheden nu voorbij zijn, roept Yeshua iedereen op te drinken van het levende

water, waarvoor Hij kan zorgen. De uitnodiging geldt iedereen, maar krijgt een persoonlijke toespitsing in de noodzaak te komen tot Yeshua. Hij alleen kan onze levensdorst lessen. De gelovigen zullen de verkwikking hebben, niet van een vat water, dat uit een badwater gehaald werd, maar van een rivier, die uitvloeit uit Hem zelf. De blijdschap der wet, en de uitstorting van water, die heen wees naar deze blijdschap, zijn niet te vergelijken bij de blijdschap van het Evangelie aan de Bron des Heils ontleend. Maar Yeshua gaat verder dan alleen dorstige mensen aan te raden te drinken. Hij zegt dat wie in Hem gelooft, zelf een bron zal zijn, die ook anderen zal laven. Door Ruach haQodesh (de Heilige Geest) hebben we een nieuw leven gekregen. Maar dat hebben we niet alleen voor onszelf ontvangen, maar ook om anderen tot zegen te zijn. Wat een voorrecht, bron te mogen zijn, zodat ook anderen aangeraakt zullen worden! Hoe meer we drinken uit de Bron van Levend Water, hoe meer we een zegen mogen zijn voor anderen. Ik hoop dat ik u voldoende informatie over het waterfeest ofwel het wateroffer als afsluiting van het Loofhuttenfeest heb kunnen geven.

Met vriendelijke groet,
Werner Stauder